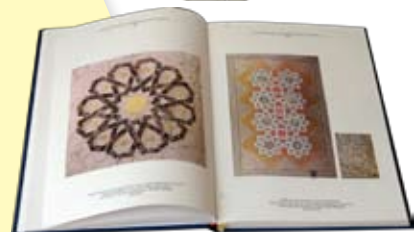

2009'da okuyucusuyla buluşan kitaplar

**KONYA KÜLTÜR
MÜDÜRLÜĞÜ
YAYINLARI VE
DİĞER YAYINLAR**

- 1 -

Yeni Yayınlar ve Yapılması Gerekenler

Yayın yönünden Konya, en iyi döneminde. On-on beş yıl içerisinde Konya ile ilgili yüzlerce kitap neşredildi. Bayan yazarlarımızın onlarca kitabı okuyucusunun elinde... Yayımlanan kitapların içerisinde çok önemlileri var.

Büyükşehir Kültür A.Ş. Konya Salnamelerini yayımlamaya başladı ve sekizinci cilde gelindi. Mesnevi'nin pek çok dile çevirisi yapıldı. Selçuklu Belediyesi dev albümlere imza attı. İzzet Sak Hoca sırf kendi gayretleri ile Konya Şer'iye Sicillerini Latin harflerine çevirmeye devam ediyor. Yaptığı hizmet her türlü takdirin üzerindedir. İl Kültür Müdürlüğümüz de bu konuda ciddi çalışmalarda bulunuyor. Konya Ticaret Odası, Caner Arabacı'nın "Osmanlı Döneminde Konya Medreseleri" gibi çıkardığı güzel kitaplar yanında her yıl yayımlanan Konya kitapları ile takdir topluyor. Bunların XI'incisi de elimizde.

Yine Büyükşehir Kültür A.Ş.'nin üstlendiği "Konya Ansiklopedisi" çalışmaları devam ediyor. Birkaç ay sonra ansiklopedinin birinci cildi tamamlanmış olacak. Ansiklopedi çalışmaları sırasında hangi alanlarda boşluklar bulunduğu farkına vardık. Çalışmalar bu alanlarda da yoğunlaştırılmalıdır.

Bütün bunlar güzel şeyler, ama yeterli değil. Çalışmalar hızlanarak devam etmeli. Osmanlı'nın son dönemlerinde başlayan kültürel ve tarihî doku tahribatı büyük boyutlara ulaştı. Bu tahribat, yapılacak çalışmalarla telafi edilmelidir diye düşünüyoruz.

Konya ile ilgili iki ana kaynaktan birisi Konya Salnameleri, diğeri ise, Konya Şer'iye Sicilleridir. Büyükşehir Kültür A.Ş. salnameleri tamamlayacağı benziyor. Fakat Şer'iye Sicilleri ile ilgili çalışma yeterli değil. Bu, bir kişinin yapacağı iş değil. Bu iş, biri üniversite dışında, üçü üniversite içerisinde olmak üzere kurulacak en az dört ekiple yürütülmelidir. Bu durumda bile bunlar otuz yılda ancak tamamlanabilir.

Bir sohbet toplantısında Selçuklu Belediye Başkanı Adem Esen Bey'e, Şer'iye Sicilleri'nin Konya kültürü ve tarihi yönünden önemini anlatınca, "Getirin basalım" demişti. Başkan sözünde de durdu. Başkanlığı bırakmadan Konya Şer'iye Sicillerinin bir defterini bastırdı. Ama bu konuda çalışma yaptıklarını söyleyenler sözlerinde durmadı. Yine iş İzzet Sak Hoca'ya kaldı. Emal Çetin imzasıyla çıktı.

Bu konuda kurulacak heyetler, çalışmalarına Şer'iye Sicillerinin birinci defterinden başlamalıdır.

Ama hiç kimse birinci deftere el atmak istemiyor. Bu çalışma kolay bir iş değil. Onun için çalışanlara mutlaka ciddi bir telif ücreti ödenmelidir..

Çok önemli bir husus daha var. Konya’da, BölgeYazma Eserler, Koyunoğlu ve Mevlâna Müzesi ihtisas kütüphanelerinde binlerce yazma eser var. Sağ olsun Bekir Şahin Bey durmadan dünyanın dört bucağından dijital ortamda yazma ve basma eser getirdi, getirmeye de devam ediyor. Yılda bunların kaçını insanların istifade edeceği hâle getiriliyor? Tasavvufi anlamda bir anekdot şöyle. “Bademin kabuğunu yalaya yalaya ağzımız yara oldu. Bademin içine ne zaman ulaşacağız?” denildiği gibi biz de hâlâ bademin kabuğunu yalamakla meşgulüz. Daha ne kadar bu yüz binlerce kitaba muhafızlık yapmaya devam edeceğiz? Bu da, afrasından, tafirasından yanına varılmayan, lafa geldi mi mangalda kül bırakmayan zevat-ı kirama ithaf olunur. Hele o tasnifi bile yapılmayan binlerce tarihî belge de bir bahs-i diğer.

Bu günlerde Bekir Şahin ve Hasan Yaşar dostlarımızın gayretleriyle hayırlı bir iş gerçekleştirdik. Konya’da, Konya Halkevi’nin çıkarmış olduğu “Konya” dergisinin hiçbir yerde ve kimsede tam bir koleksiyonu yoktu. Muhtelif yerlerden temin ettiğimiz sayılarla koleksiyonu tamamladık. Şimdi en az on kişide derginin, on bir ciltlik (1-140 sayılar) tam bir koleksiyonu var. Maalesef Konya’da geniş kitlelere hitap eden, “Konya” dergisi ve bunu takiben çıkan “Anıt” gibi bir sanat, tarih ve kültür dergisi yayımlanmadı. Şimdi sıra Naci Fikret’in çıkardığı, “Yeni

Fikir” dergisinde... Bunu tamamlamaya çalışıyoruz.

Bu arada, Akademik Sayfalar’ın 9. cildi de, yıl sonunda tamamlanmış olacak.

Geçenlerde bir sohbet toplantısında Konya’da bir kültür platformunun kurulmasının öneminden bahsetmiştim. Bu platformun koordinasyonu sayesinde çalışmalar daha verimli hale geleceği gibi, yaygın meselelerinde bir baskı unsuru olarak da görev yapabilir. Konya’da kültür faaliyetleri ile ilgilenen çok az sivil toplum kuruluşu var. Faaliyetler el birliği içerisinde yürütüldüğünde daha faydalı olacağı şüphesizdir. Kültür meseleleri ile ilgilenmeyen insanlara bunu anlatmak gerçekten çok zor.

Belediyeler, İl Kültür Müdürlüğü, kültürle ilgilenen sivil toplum kuruluşları, yine kültür faaliyetlerine ilgi duyan odalar, bu platforma birer üye ile katılabilirler. Burada yapılacak faaliyetler ve yayımlanması gereken kitaplar tespit edilebilir. Yayımlanmaya devam edilen biri birinin aynısı kitaplar hem zaman, hem de kaynak israfına sebep oluyor.

Nisan ayı başında Akademik Sayfalar yazarlarımıza Kültür Müdürlüğü yayınlarından birer takım takdim eden değerli dostumuz Yrd. Doç. Dr. Mustafa Çıpan Bey’e teşekkür ediyor ve başarılar diliyoruz.

Akademik Sayfalar’ımızın bu sayısını Konya İl Kültür Müdürlüğüümüzün yayınları başta olmak üzere, son zamanlarda çıkan yeni kitapların tanıtımına tahsis ettik. Bütün yazarlarımızı tebrik ediyor ve çalışmalarının devamını diliyorum.

Prof. Dr.
Ahmet SEVGİ

“PERVÂNELER MECLİSİ”...

Kültürü; milletleri ayakta tutan değerler manzumesi olarak tanımlayabiliriz. Dil, din, töre, estetik ve geleneklerden oluşan bu değerler manzumesi gelişip zenginleştikçe milletler yücelir, şahsiyet kazanır. Kültürel değerlerine sahip çıkmayan, onları küçük görüp horlayan toplumların gelecekleri karanlıktır. Geçmişte, günümüze sadece adları ulaşabilen nice kavimler yaşamıştır ki yıkılışlarının sebepleri incelendiğinde ekonomik krizler değil, kültürel değerlerini kaybettikleri için yok olup gitmiş oldukları görülür.

Her geçen gün daha da belirginleşen kültürün bu önemi sebebiyledir ki 13 Temmuz 1971’de T.C. Kültür Bakanlığı kurulmasına ihtiyaç duyulur. O gün Bakanlığın görevleri sıralanırken maddelerden biri de şöyle düzenlenmiştir:

“Türk tarihini bir bütün halinde göz önüne almak suretiyle Türk millî Kültürünü manevî değerlerini, sanat ve edebiyatını araştırıcı, tanıtıcı ve geliştirici yayınlar yapmak, kültür ve sanat faaliyetlerine öncülük etmek, aşırı akım ve yabancı ideolojilere karşı, millî kültürü, millî değerleri koruyucu tedbirler almak...”

Memnuniyetle belirtmeliyiz ki o yıllarda Kültür Bakanlığı takdire şayan faaliyetler gerçekleştirdi. Kültür Müsteşarlığı’nın çıkardığı “Bin Temel Eser” serisini ve Kültür Bakanlığı’nın yayın organı “Millî Kültür” dergisini unutmak mümkün mü?

Maalesef, zamanla bu faaliyetlerin tavsadığını görüyoruz. Günümüzde “Kültür ve Turizm Bakanlığı” adını alan bakanlık, kitap ve dergi yayını (ısmarlama prestij kitapları hariç) durdurmuş görünüyor.

Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın genel görünüşü bu iken “Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü”nün yayın faaliyetlerini görünce kültür adına seviniyoruz. Son birkaç yıldır neşredilen birbirinden güzel kitaplardan birini sizlere tanıtmak

istiyorum.

Elimdeki eser, Afganlı şair Halilullah Halilî'nin (1908 – 1987) "Pervâne Meclisi" (Konya – 2008) adlı şiir kitabı... Şiirlerin aslı Farsça... Önce İngilizceye çevrilmiş, İngilizceden de Türkçeye... "Pervaneler Meclisi"nin Türkçe baskısı hakkında Whitney Azoy şunları söylüyor:

" 'Pervânler Meclisi' şimdi 'Rûmî'nin ayak izlerini takip ederek Afganistan'dan Anadolu'ya geldi. Elinizdeki bu kitap birinci baskı olup ikinci dereceli bir tercüme sonucudur. Zira, önce Mesud ile beraber Farsçadan İngilizceye ve İngilizceden de Türkçeye Mesud'un diplomat arkadaşı Sami C. Onaran tarafından çevrilmiştir."

İsterseniz önce, kitaba adını veren "Mecma'-ı Pervâneğân" adlı şiirin tercümesini sunalım:

"Bir gece pervaneler bir bahçe kenarında toplandılar. Her taraftan geldiler, mum dibinde yanmak için. Birden kırmızı bir arı çıktı ortaya, katılmaya izin istedi. Yabancı arı, şarkısını vızlayarak pervane vatanındaşı olduğunu vurguladı. 'Ölüm sessizliğini bozan bu gürültü nedir?' diye sordu bir pervane ve 'Atın bunu bizim âşıklar toplantısından dışarı' dedi.

Bir başka pervane 'Tahminlerle karar vermeyelim, gerçekten kim olduğunu bilelim, âşık usulüyle onu imtihan edelim, eğer kazanmaz ise onu dışarı atarız' dedi ve arıya 'Her kimsen, uç git şehre ve kentteki mumları kontrol et. Eğer onlardan birini yanar görürsen hemen rüzgâr gibi geri gelerek bize bilgi ver.'

Âşıkların sınırlarını bilmeyen, acı, ateş ve aşk şarkısı konusunda eğitimsiz olan arı, her evde bir mum yandığını görür. Fakat sadece görür, küçük ateşler şehirde her yerdedir. Memnun olur arı, hemen

pervaneler toplantısına döner. Ve gördüklerini rapor eder: Mum ateşi her yerde var, der. Ancak, pervaneler, hep bir ağızdan haykırırlar: 'Sen âşık değilsin. Bu toplantıda sana yer yok. Eğer gerçek bir pervane gibi aşk dersini bilseydin, ilk mumun ateşine uçar ve yanardın.'

Aşağıdaki parçalar da Halilî'nin bazı dörtlüklerinin tercümesi:

"İleride yolumuzun üzerindeki dağın tepesinde bir ağaç, ağacın dalında da bir yuva var. Şimdi dikkat et, derdim bu dağ gibi; hayatım da bu ağaç gibidir. Daldardan birinde öten o minik kuşa bak, işte o 'ben'im."

"Şöhret arayanlar aç kurtlar gibi dolanır dururlar, kemiklerini yalarlar, etraflı izlerler ve saldırırlar. Daha sonra, cesetlerin üzerine ayaklarıyla basarak meşum boyunlarını kaldırıp etraftakilerin hayranlığını beklerler."

"Ne zaman bir damla kan toprağa dökülürse, gök kubbeden bir elmas düşer. Kimsesiz bir yetimin feryadının etkisini düşün. Gökyüzünde yüz siper yıkılır."

Doğrusunu söylemek gerekirse, bu tercüme okurken Yahya Kemal'in şu dörtlüğünü hatırladım:

'Hayyâm'ı alıp tercüme et derlerse

Öğrenmek için tâlip isen bir derse

Derdim ki rubâîsini nazmetmelisin

Hayâm onu Türkîde nasıl söylerse.'

Keşke Halilî'nin şiirleri bu anlayışla aslından (İngilizcesinden değil) çevrilebilseydi...

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün yayın faaliyetlerinin artarak devam etmesini bekler ilgilileri kutlarız...

ÖPÜLESİ ELLER

Türkiye’de hat, tezhip ve tezyinat sanatlarının başu ba’de’l-mevtini hazırlayan insan, Ord. Prof. Dr. A. Süheyl Ünver’dir. Bir zamanlar, malum zihniyetle güzel sanatlar akademisinden bile bu narin ve nazenîn dersler, programlardan çıkarılmış, vefakâr müdavimlerinin işine son verilmiş, bulunmaz ustaları kapının önüne konulmuştu. Türk-İslâm sanatları, malum ve mahut mahfillerde her vesile ile “kaka” gösterilerek, çağ dışı, modernleşmeye engel geri sanatlar olarak damgalanılarak, gözden, gönülden düşürülmeye çalışılmış ve maalesef büyük kayıplar verdirilerek hayli de muvaffak olunmuştu.

Türk’ü “Türk” yapan faktörlerin başında gelen ve bin yıllık şanlı, şerefli tarihi olan milli kültür ve Türk – İslâm sanatlarına sahip çıkan, makale, eser ve konferanslarıyla her bakımdan destek veren Süheyl Ünver Hoca ve gönüldaşları, her türlü engelleri aşarak, bu muhteşem sanatların yaşamasını sağlamışlardır. Bunlarla da kalmayarak, çoğu zaman birkaç metrekairelik bir yerde, bir sundurmanın altında, bir havuzun başında bile, onca zorluk ve engellere rağmen, bu narin sanatları öğretmek için cansiperane çalışmışlardır.

Bunca ihlâslı gayretler hiç boşa gider mi? Bunca verilen emekleri, bezledilen göz nurunu, alın terini ilâhî adalet hiç boşa götürür mü? Elbette ki hayır. Nitekim öylece de oldu. Bir dikkilde, yedi, yetmiş, yedi yüz, hattâ çok daha fazla başak verdi. Şimdi bizler, hamdolsun bu hasat bolluğuna ve bereketliliğinde mahsul kaldırmaya yetişemiyoruz. Mahsul o kadar bol ki, hasat ve harmanına nereden başlanıla-

cağına karar veremez derecede yoğunlukla iç içeyiz. Özel ve resmî kursların, gönüllü kuruluşların, bakanlığın, üniversitelerin, okulların çatısı altında bu sanatlarda uygulamalı dersler veriliyor. Çok büyük alâka, destek ve himaye görüyor. Araştırmalar yapılıyor, tezler hazırlanıyor: Bu dallarda, doktor, doçent ve profesörlerimiz; bakanlık daireleri ve genel müdürlerimiz bile var. Sergiler açılıyor, yarışmalar düzenleniliyor, ödüller veriliyor. Fazla değil bundan otuz yıl kadar önce, büyük hattat Hamid Bey, tabiri caiz ise yeterince beslenemediği için vefat etmişti. Hastaneye yattığı son günlerinde, rahmetli Sakıp Sabancı sahip çıkmasa idi, bir köşede yalnızlıktan ve ilgisizlikten son nefesini verdiğiinden kimsenin haberi bile olmayacaktı. Zamanımızda ise onun yetiştirdiği sanatkarlar, hamdolsun elüstünde ve bolluk içerisinde yaşıyorlar. Büyük teşvik görüyorlar. Çankaya’ya davet edilerek, takdir ve tebrik ediliyor, devlet misafiri olarak ağırlanıyorlar. Eserleri, resmî protokol tarafından yurt dışına armağan olarak götürülüyor, gelen yabancı devlet adamlarına hediye olarak veriliyor.

Anlatılmakla bitmez bütün bu güzelliklerin kaynağı, bu sanatlara ölümden sonra diriliş sağlayan insan: **Ord. Prof. Dr. A. SÜHEYL ÜNVER**’dir. Ektiği, alınteri ile suladığı, göz nuru ile beslediği tohumlar her gün yeni eserler veriyor.

Süheyl Ünver Hoca’mızın açtığı çığırda faaliyette bulunan müesseselerden birisi de, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Tıp Tarihi ve Deontoloji Anabilim Dalı’nda çalışmalarını sürdürmekte olan “**A. Süheyl**

Ünver Nakışhanesi”dir. Süheyl Bey’in muhterem kerimesi kıymetli sanatkâr Gülbün Mesara Hanımefendi ile mesai arkadaşlarının buradaki fedakârane gayretleri, millî el sanatlarımızda yüzümüzü, göz ve gönlümüzü ağartan eserler ortaya koyuyorlar. Yetiştirdikleri değerli öğrencileri, birbirinden nefis eserler veriyorlar, sergiler açıyorlar. Anabilim dalı başkanı saygıdeğer ilim ve sanat erbabı, âlî-cenap insan Prof. Dr. Nil Sarı Hanımefendi’nin sağladığı imkânlar, atölyenin, öğretim elemanlarının ve öğrencilerinin, en iyi ortamda ve gönül huzuru içerisinde çalışmalarında ve bu parlak başarılarında büyük etkileri var.

A. Süheyl Ünver Nakışhanesi’nin son yıllardaki çok önemli çalışmalarından birisi de, Konya ile ilgili. Buradan yetişen kıymetli sanatkârlar, Hz. Mevlâna’ya, Selçuklu’ya, Osmanlı’ya, Konya’ya ve Konyalıya olan derin sevgi ve bağlılıklarından dolayı, her türlü takdire şayan bir kararla, Konya ili ve İlçelerindeki nâdide Selçuklu ve Osmanlı eserlerinde bulunan bezemeleri ve minyatürlerini tablolastırmağa karar verdiler. Yılmadan, yorulmadan eserleri iki yıl boyunca bir bir görüp, inceleyerek, kopyalarını, fotoğraflarını aldılar. Son derecede zevk veren yorum ve düzenlemeler de gerçekleştirdiler. Büyük ebatta çizimlerini yapıp, renklendirdiler.

Bunlarla da kalmadılar, kırkdokuz sanatkâr, Selçuk Üniversitesi’nde, birbir emekle meydana getirdikleri eserlerinde oluşan, büyük takdir ve alâka ile ziyaret edilen çok gösterişli bir de sergi açtılar.

Serginin açılmasında Selçuk Üniversitesinin ve şehrimiz İl Kültür ve Turizm Müdür sayın Mustafa Çıpan Bey’in büyük yardım ve destekleri oldu. Mustafa Çıpan Bey bununla da yetinmiyerek, gerekli temas ve girişimlerde bulunup, bu sergideki nadide eserlerin, Konya’mıza kazandırılmasını, şehrimizde kalmasını temine muvaffak oldu.

“el-ihsanüb bi’t-temam” (İyilik, tamamlanırsa büyük olur.) derler. Nite-

kim Mustafa Çıpan Bey, bir güzel işi daha gerçekleştirdi. Bu eserler hakkında bilgiler içeren nefis bir de katalog hazırlatarak, büyük boyda yayımlanmasını temin etti. Zarf güzel, mazruf güzel. Niyet hâlis, netice hâlis. Sergilenen eserler nefis, katalog nefis. Bu kadar güzelliğe gönül mü dayanır?

T. C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü’nün 184. yayını olarak zevk ve sanat ehline sunulan katalogun künyesi şöyle. “Konya’daki Selçuklu- Osmanlı Mimarî Eserleri ve Bezemeleri” (Ord. Prof. Dr. A. Süheyl Ünver Nakışhanesi Yorumuyla); Yayına Hazırlayanlar: Nil Sarı-Gülbün Mesara-Ümit Emrah Kurt. Fotoğraflar: Ümit Emrah Kurt, Ön Kapak resmi: Nusret Çolpan. Arka Kapak resmi: Nuran Saygan; Baskı, cilt: Bahçıvanlar Baskı Sanayi A. Ş., Baskı tarihi: 2008, Konya, İSBN: 978-975-585-975-0. Başbakanlık Tanıtma Fonu’nun katkıları ile kuşe kâğıda, renkli olarak bastırılmış olup, 245 sayfadır. Her sayfada, altında kısa açıklamaları da verilen bir veya birkaç resim bulunmaktadır. Hepsisi de büyük aşk, emek ve gayret mahsulü sanat eseri.

Bedii zevkimize, zevk-i selimimize hitabeden böyle bir eseri sanat hayatımıza kazandırdıkları için emeği geçen herkese gönül dolusu niyazlarımızı sunar, aziz hocamız A. Süheyl Ünver beyefendi’yi bu vesile ile bir kere daha rahmet ve minnetle anarım.

Sergideki eserlerin hazırlanmasında emekleri bulunan ve rahmet-i Rahman’akavuşan değerli sanatkârımız Nusret Çolpan’ın da makberinin cennet bahçelerinden bir bahçe; makamının âlî, mükâfaatının Rasulullah’ın şefaati olmasını niyaz ederim. Vefakâr dostlarının bu kıymetli albümü onun anısına armağan etmeleri, sanat hayatımızda vefa ve kadirşinaslık duygusunun yaşamakta olduğu müjdesini vererek bizleri son derecede duygulandırmış olduğunu da burada ifade etmeliyim.

“Hizmet eden hizmet görür;

Sadece kendini düşünen ise mahrum kalır.”

Bekir ŞAHİN

KUTBU'N-NÂÛÎ OSMAN DEDE'NİN ÂÛİN-İ ŞERİFLERİ

Mevlevî kültüründe semâ, mûsikî, sazlar ve konuyla ilgili terimler önemli bir yer tutmaktadır. Mûsikî, Mevlevîliğin ilk günlerinden itibaren büyük ilgi görmüştür. Mevlevîhaneler musiki sanatımızı gelişmesine büyük katkılar sağlamıştır. Her Mevlevîhane adeta güzel sanatlar fakültesi gibi hizmet görmüştür. Bu manevî eğitim kurumlarında mûsikî icrasının yanı sıra ilmi çalışmalar da yapılmış, büyük icracı, nazariyatçı ve bestekârlar yetişmiştir.

Mevlevî bestekârlar bütün birikim ve becerilerini güftelerini çoğunlukta Hz. Mevlânâ'ya ait beyitlerden oluşan bir âyin-i şerîf bestelemekte kullanmak istemişlerdir. Ayrıca bu formun, bestekârların bu alandaki kudretlerini göstermelerine uygun olması sebebiyle Mevlevî âyinleri mûsikî sanatımızın şâh eserleri haline gelmiştir.

Bu can ocağında yetişenlerden birisi de Kutbü'n-NâÛî Osman Dede'dir.

Prop. Dr. Adnan KARAİSMAİLOĞLU ve Timurçin ÇEVİKOĞLU tarafından kitaplaştırılan "*Kutbü'n-NâÛî Osman Dede'nin ÂÛin-i Şerifleri*" nin yayımlanması sevincele karşılanmıştır. Bu alanda yapılan özgün eserlerden birisidir demek yerinde olacaktır. Bu eserde âyinlerin Farsça asılları ve anlaşılır bir Türkçe ile tercümelerinin verilmesi, ayrıca kaynaklarının da zikretmesi eseri daha da nitelikli kılmıştır.

XV. veya XVI. Yüzyılda bestelenmiş oldukları düşünülen Pençgâh, Dügâh ve Hüseyinî Mevlevî âyinleri, Mevlevîler arasında "Beste-i Kadîm / Eski Beste" diye anılmaktadır.

Bestekârları bilinmeyen bu âyinlerden sonra bestelenmiş Köçek Derviş Mustafa Dede'nin (öl. 1683/1684) Bâyatî Âyin-i Şerîf'i ile Buhûrîzâde Mustafa İtrî Efendi'nin (doğ. 1630 veya 1640-öl. 1711 veya 1712) Segâh Âyin-i Şerîf'i ve Kutbü'n-nâÛî Osman Dede'nin (öl. 1729) Rast, Uşşâk, Çârgâh ve Hicâz ÂÛin-i Şerifleri bu formun ilk örnekleridir.

Aynı dönemde bestelenmiş bu âyin-i şerîf'ler arasında Kutbü'n-nâÛî Osman Dede'nin âyinleri çok önemli bir yere sâhiptir. Bilhassa Mevlevî âyinleri icrâsı konusunda ülkemizin ihtisas topluluğu olan Kültür ve Turizm Bakanlığı Konya Türk Tasavvuf Müziği topluluğunun, Mevlevîhaneler Dönemi'nde bestelenmiş tüm âyin-şerifleri icra edip yayınlamak amacıyla yürüttüğü

çalışmalarına “Kutbū'n – nâyî Osman Dede'nin Âyinleri” ile başlaması da bu bakımdan çok anlamlıdır. Ümit ediyoruz ki İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü bu yayınları seri halde devam ettirir.

Her biri birbirinden değerli birer sanat abidesi sayılabilecek bu eserlerden Hicâz Âyin-i Şerîf'in, 18. yüzyılın sonlarında İstanbul'da unutulduğunu, Rauf Yektâ Bey'in aktardıklarından öğrenmekteyiz. Rauf Yekta Bey, o dönemde Yenikapı Mevlevîhanesi'nin kudûmzen başlığını yürüten Kühî Abdürrahim Dede ile Sultan III. Selim, Han'ın musâhiblerinden Seyyid Ahmed Ağa'nın birer Hicâz Âyin-i Şerîf bestelemelerini, Kutbū'n-nâyî Osman Dede'nin Hicâz Âyin-i Şerîf'nin unutulmasına bağlamaktadır. Yeni hicâz âyinlerin bestelenmesinden sonra Edirne'den gelen bir derviş Kutbū'n-nâyî Osman Dede'nin Hicâz Âyin-i Şerîf'nin hatırlayabildiği kısmını (III. Selâm'ın “Ey ki hezâr âferin bû nice sultân olur” bölümüne kadar) icrâ etmiş ve İstanbul Mevlevîhânelerinde yeniden okunmasını sağlamıştır. Konya Türk Tasavvuf Müziği Topluluğu bu yayında Kutbū'n-nâyî Osman Dede'nin Hicâz Âyin-i Şerîf'nin unutulmuş kıs-

mını, geçmişte de çoğunlukla icrâ edildiği gibi Kühî Abdürrahîm Dede'nin Hicâz Âyin-i Şerîf-i ile tamamlamaktadır. Bu husus eserin önemini daha da artırmaktadır.

Bu yayının hazırlanmasına büyük katkı sağlayan Konya Türk Tasavvuf Müziği Topluluğu mensuplarına, İl Kültür ve Turizm Müdürü Yrd. Doc. Dr. Sn. Mustafa Çıpan'a, Prof. Dr. Adnan KARAİSMAİLOĞLU ve Timurçin ÇEVİKOĞLU'na, ayrıca tüm emeği geçenlere teşekkür ederiz.

Aczimin Giryesi

Hep koştuk...

Yıllar yılı koştuk; aldığımız mesafeye bak,
Hâşim gibi “yarı yoldan ziyade, yerden uzak.”
Nerdesin sen ey Leylâ, dilimizde can kalmadı?
Koskoca bir ömür hebâ oldu, artık son durak...

Ahmet Sevgi

Ahmet KUŞ

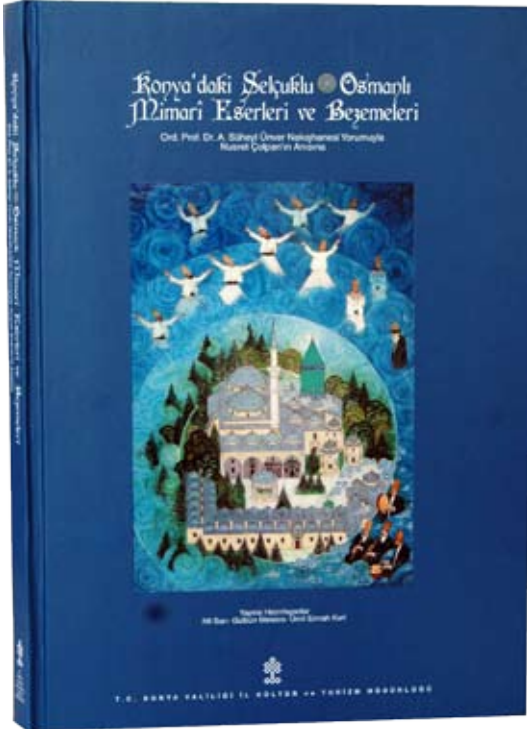
MEVLÂNA MÜZESİ FOTOĞRAF ALBÜMÜ

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü tarafından her yıl olduğu gibi 2008 yılında da bir dizi kitap ve CD yayımlandı. Genellikle Mevlevilikle ilgili olan bu yayınlardan bir tanesi de “Mevlâna Müzesi Fotoğraf Albümü”. Albüm, Mevlâna Müzesi’nde çekilen 72 adet üç boyutlu fotoğraftan oluşuyor. Çıplak gözle baktığınız zaman renk kaymalarından dolayı fotoğraflar hatalı basılmış zannediyorsunuz. Fotoğraflar üç boyutlu olarak basıldığı için kitabın yanında verilen gözlükle bakmak gerekiyor. Gözlüğü takıp baktığınız zaman fotoğraflardaki üç boyutu fark edebiliyorsunuz. Albümün üç boyutlu olarak hazırlanması çok ori-

jinal bir fikir, bugüne kadar Mevlâna Müzesi için böyle bir çalışma yapılmadığı için emeği geçenleri tebrik ediyorum.

109 sayfalık 25x35 cm ebadındaki kitabın kapağında Kubbe-i Hadra ve dergâhın minaresinin oldukça kötü bir açıdan çekilen bir fotoğrafı yer alıyor. Kubbe- i Hadra Konya’da etrafı açık olması nedeniyle çekimi en kolay yerlerden biridir. Çok farklı açılardan çok güzel fotoğraflar çekilebilecekken niçin böyle hatalı ve kötü bir fotoğraf kapak için tercih edildi anlayabilmiş değilim. Oysa bir kitabın vitrini kapağıdır. Çok değil üç dört gün müze etrafında çekim yapılırsa bundan daha güzel onlarca kare çekilebilirdi. Müze durağan bir konu, iyi bir ışıkta bir hafta gibi kısa bir süre çalışılırsa bile yüzlerce güzel fotoğraf elde edilebilir. Fotoğraftaki kompozisyon ve ışık hatalarını bir yana bıraksak bile sağ alt taraftaki duvarı nasıl izah edeceğiz?

Albümde yer alan fotoğraflar Ali Işım tarafından çekilmiş. Ali Işım fotoğraf camiasında adı pek duyulan birisi değil. Hakkında küçük bir araştırma yapmama rağmen hiçbir bilgiye ulaşamadım. Albümün sonunda biyografisi yer almadığı için Ali Bey’le ilgili pek bir şey yazamayacağım. Müstear bir isim olabilir. Kapak fotoğrafı M. Cemil Efe tarafından çekilmiş. Tasarımı Amir Candan tarafından yapılan albüm Konya’da faaliyet gösteren Damla Ofset tarafından basılmış. İl Kültür ve Turizm Müdürü Dr. Mustafa Çıpan Bey’in takdim yazısıyla başlayan albümde

fotoğrafların yanı sıra Hz. Mevlâna'nın eserlerinden alınan sözler de yer alıyor.

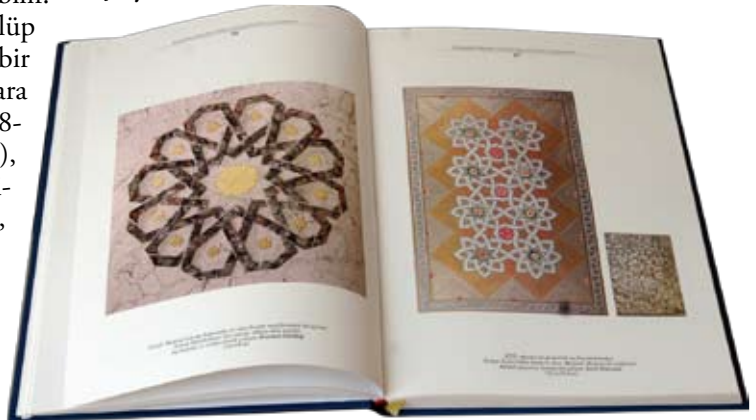
Albümde Selimiye Camii ve Mevlâna Müzesi, müzenin dıştan görünümü, şadırvan, Selimiye Camii ve Mevlâna Müzesi'nin gece görünümü, Fatma Hatun ve Sinan Paşa Türbesi, Kubbe-i Hadra, tilavet odası girişi, mescid, kalem işi süslemeler, şadırvanın gece görünümü, semahane, selsebil, derviş odaları, Hasan Paşa Türbesi, Mevlâna'nın torunlarının sandukaları, Huzur-ı Pîr, Mevlâna'nın sandukası, post kubbesi, matbah, sema talim yeri, postnişin odası, somah, Kubbe-i Hadra'nın içten görünümü, gümüş kafes, gümüş eşik, fener, Horasan Erlerine ait sandukalar, Mevlâna'nın babasının sandukası, tilavet odasında sergilenen levhalar, tilavet odası kapı kanatları, mescid kapısı, mescid girişinde yer alan mukarnaslar, avizelerin fotoğrafları bulunuyor.

Mevlâna Müzesi çok güzel fotoğraf veren bir yer. Böyle güzel bir mekân fotoğraflanırken çok dikkatli olmak gerekirdi. İyi bir fotoğrafta en önemli unsur ışıktır. Işık şartları uygun değilse çekilen fotoğraflarda doğal renkleri elde etmek asla mümkün olmaz. Fotoğraf albümleri hazırlanırken en fazla yapılan hata tekrara düşmektir. Albümde daha fazla fotoğraf yer alsın ya da tasarlanan sayfalar dolsun diye aynı açıdan çekilen fotoğraflar ister istemez yer alabilir. Bu albümde de tekrara düşülüp küçük kadraj farklılıkları olan bir birine benzeyen bazı fotoğraflara yer verilmiş. Sayfa (21-22), (28-29), (48-49), (53-89), (97-98), (42-104), (74-106). Bu verdiğimiz örneklerde bakış açıları aynı, sadece çekilen objektifler farklıdır ya da bilgisayarda bir bölge büyütülüp ayrı bir fotoğraf gibi yeniden basılmıştır.

Mevlâna Müzesi'yle ilgili ilk üç boyutlu çalışma olan bu

albümü hazırlayan ekibin iyi niyetle yola çıktığından hiç şüphem yok. Bazı eksiklikler olmasına rağmen yine de takdir edilecek bir çalışma. Bazı kareler gereksiz bir şekilde küçük kadraj değişiklikleriyle tekrar edilmeseydi de daha farklı bölümlerin fotoğraflarına yer verilseydi albüm daha da zenginleşirdi. Fotoğrafların çekimi ne kadar sürdü bilmiyorum ama keşke daha farklı ışık şartlarında daha çok fotoğraf çekilseydi. Oysa dervişân kapısı, hamuşan, şeb-i arus havuzu, kütüphane, niyaz penceresi, hamuşan kapısı, derviş hücrelerinin dıştan görünümü, minare gibi bölümler daha farklı açılardan ne kadar da güzel fotoğraflar verirdi. Selimiye Camii'nin minaresinden kuşbakışı çekilen fotoğraflar, Üçler Mezarlığı ve Gül Bahçesi içerisinde çekilen fotoğraflar her zaman farklı olmuştur.

“Mevlâna Müzesi Fotoğraf Albümü” bahsettiğimiz kusurlara rağmen yine de orijinal bir çalışma. Kuşkusuz her yayın bir amaca hizmet eder. Bu albümün de ilgilisi için iyi bir görsel kaynak olacağını ümit ediyorum. Özellikle albümün üç boyutlu olması ise en dikkat çekici özellik. İl Kültür Müdürümüz Mustafa Bey'i Konya kültür ve turizmine yönelik gayretli çalışmalarından dolayı tebrik ediyorum. Yeni yayımlanan kitap ve CD'leri kıymetini bilen kişilere ulaştırma çabalarını da takdirle karşılıyorum.

DOSTLAR BENİ HATIRLADI

Kıymetli okuyucularım, bu başlığı görünce kendimden bahsedeceğimi sanmayın. Bu başlık Konya'mızın değerli ilim adamlarından hem şehrimiz Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'na aittir. Hocamıza dostlarının ve öğrencilerinin kendisi hakkında yazdıkları şiirlerin bir araya getirilmesinden meydana gelmiştir. Kitaba da "Dostlar Beni Hatırladı" ismi verilmiştir. Hani Âşık Veysel'in "Gün ikindi akşam olur/ Gör ki başa neler gelir/ Veysel gider adı kalır/ Dostla beni hatırlasın" diye başlayan o meşhur şiirinden esinlenilmiş olsa gerek.

Eser 150 sahife ve çok güzel bir baskı... Yedi bölümden oluşuyor. Birinci bölümde "Bir Destan" yer alıyor. Samimî-Nuri Şahinoğlu- Bekir Sami Özsoy kaleme almışlar.

İkinci bölümde âşıkların, Saim Sakaoğlu Hoca'mıza yazdıkları şiirler var. Bunların sayısı o kadar çok ki saymakla bitmiyor. Bunda iki güzel sonuç çıkarıyorum. Birincisi ülkemizde artık yetişmediği zannedilen "âşıkların" gündün güne çoğaldığı, ikincisi de bunların çoğunluğunun Saim Hoca'mıza olan sevgi ve saygılarının ne kadar çok olduğu...

Üçüncü bölümde ise Sakaoğlu ailesi için yazılan yazılara yer verilmiş.

Dördüncü ve diğer bölümlerde de Saim Sakaoğlu'na ithaf edilen şiirler yer almış.

Yedinci ve son bölümde ise, "Bağımsız Dörtlükler"e yer verilmiş... Ama öyle güzel dörtlükler ki sanki Saim Hoca'mızın kimliğini özetleyivermiş... Bakın bu konuda Fatma Dilbaz-Sabahat Akbaş ne diyorlar:

**Biraz tuz, biraz ekmek
Duyguyla dopdolu yürek,
Müşfik, aydınlık o eli
Öpmeyi bilmek gerek.**

Bu kitap aynı zamanda bir şiirler yumağı... Biri birinden güzel nice şiirler var. Meselâ bunlardan birisini alalım: Saim

Sakaoğlu'na ithaf edilmiş ve "Saim Hocamız" diye başlamış:

SAİM HOCAMIZ

*Huyuna bakarsan güzel huyludur,
Bizlere örnektir Saim Hocamız.
Aslını sorarsan Oğuz soyudur,
Bükülmez bilektir Saim Hocamız.*

*İşığın yanıştı Tokat ilinden,
Kırk bir tane eser çıkmış elinden,
Bal damlıyor sanki, çıkmış elinden,
Bal ile kaymaktır Saim Hocamız.*

*Doğrudan yanadır, yanlıştan kaçar,
Çevreye bilgiler, ışıklar saçar,
Nice Türk gencine yoları açar,
Bir büyük rehberdir Saim hocamız.*

*Vatan için gece gündüz çalıştı,
Türklük için üç kıtayı dolaştı,
İlmi ile düşmanla savaştı,
Cesurdur, yiğittir Saim Hocamız.*

*Sevgisi şefkati inanın çoktur,
Kötüye sözleri sanki bir oktur,
Hocanın benzeri ülkemde yoktur,
Dünyaca ünlüdür Saim Hocamız.*

*Hocam bugün altmış yedi yaşında,
Haram yoktur ekmeğinde, aşında,
Öğrenciler her gün onun peşinde,
Sevilen hocadır Saim Hocamız.*

*Usanmadan çok çalıştı vaktinde,
Emekli olmak da varmış bahtında,
Şu Ateş Haydar'ın gönül tabtında,
Bir büyük sultandır Saim Hocamız.*

Biz de bu vesile ile Saim Sakaoğlu Hoca'mıza soruyoruz: Bu kitapla hocamız 44 adet esere mi imza atmış oluyor, yoksa 55'incisine mi?

Daha nice eserlere imza atmasını diler, kendisine Allah'tan sağlık ve mutluluk içinde uzun ömürlere niyaz ederim.

SILLE İLİ İLGİLİ MUHTEŞEM BİR ESER DAHA

Mehmet Ali UZ

Konya çevresinde en eski yerleşim merkezlerinden birisi de hiç şüphesiz Sille'dir. Sille, tarih öncesi devirlere kadar uzanan bir geçmişe sahip. Sille, Bizans, Selçuklu, Beylikler ve Osmanlı döneminde de ekonomisi ve sosyal yapısı güçlü, önemli yerleşim merkezlerden biridir. Bu sebeple Sille, devamlı yerli ve yabancı araştırmacıların dikkatini çekmiş ve Sille ile ilgili çeşitli konularda pek çok çalışma yapılmıştır. Daha önce önemli bir çalışma, değerli dostumuz Dr. Hasan Özönder Bey tarafından gerçekleştirilmişti. Sille ile ilgili son bir çalışma da Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ Hoca'nın danışmanlığında, Barış SARIKÖSE tarafından hazırlanan, "**SİLLE Bin Yıllık Birliktelik, Tarihçesi ve Sosyo-Ekonomik Yapısı**" isimli eserdir.

Bilindiği gibi Sille tarihî geçmişi, bağrında barındırdığı tarihî eserleri, tarihî dokusunun zenginliği yanında, yetiştirdiği değerli ilim adamları, hattatları ve halk şairleri ile de meşhurdur.

Barış SARIKÖSE Bey'in yıllardan beri konu ile ilgili olarak kapsamlı bir çalışma ve araştırma yaptığını biliyorduk. Beklenen eser geçen ay, Çizgi Yayınevi kitapları arasında çıktı. Kitap, 750 sayfaya ulaşan hacim ve muhtevasıyla gerçekten mükemmel ve muhteşem bir eser.

Kitabın **GİRİŞ** bölümünde: (s. 1-6)

Araştırmamanın Amacı ve kapsamı,
Araştırmamanın Yöntemi,
Araştırmamanın Kaynakları hakkında bilgi verilmiş.

Eserin "**ÖN SÖZ**"ünde de ifade

edildiği şekilde kitap, altı bölümden oluşmaktadır. **Birinci Bölüm**'de: Sille'nin tarihçesi, fizikî ve demografik yapısı, **İkinci Bölüm**'de; Sille'nin askeri ve idarî yapılanması, **Üçüncü Bölüm**'de idarî ve kültürel yapılar, **Dördüncü Bölüm**'de; ekonomik yapı, tarım, hayvancılık, ticaret, küçük sanayi grupları ve diğer zanaat grupları ile bunların ekonomideki yerleri, **Beşinci Bölüm**'de; Sille'nin aile yapısı, evlenme, boşanma, nafaka, vesayet ve tereke yapısı, **Altıncı Bölüm**'de de; Sille'nin vakıfları, Sille'de yetişen ilim adamları, hattatlar ve şairler ele alınmıştır. (s.7-615)

Çalışmada, Sille'nin bilhassa Osmanlı Döneminde geçirmiş olduğu, sosyal, ekonomik, demografik ve kültürel değişiklikler öne çıkarılmıştır.

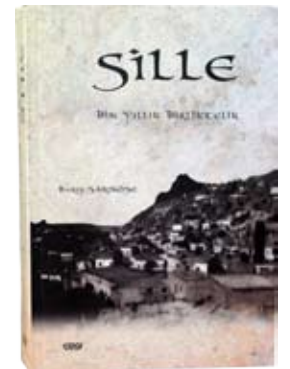
Eserle ilgili araştırma yapılırken Konya, Ankara ve İstanbul'daki bütün arşiv belgeleri ve kütüphanelerden istifade edilmiştir. Kitap gerçekten, ilmî ve kaynak bir eser olarak dikkat çekiyor.

Kitap, **Bibliyografya** (s.617-635), **Dizin** (s. 637-696) ve **Ekler**' (s.697-710) le son buluyor.

Konya'da daha böyle insan ömrünün yetmeyeceği nice incelenmesi ve araştırılması gereken konu var.

Konya kitaplığına böyle değerli bir eser kazandıran başta, kitabın yazarı Barış SARIKÖSE ve eserin danışmanı Prof. Dr. Yusuf KÜÇÜKDAĞ dostumuz ile eseri, ilim âlemine sunan yayınevi olmak üzere, eserin hazırlanmasında emeği geçen herkesi candan kutluyorum.

Daha böyle nice güzel eserlere diyoruz

İKİ ESER DE ABDULLAH UÇAR HOCA'DAN

Abdullah Uçar Hoca'nın son eseri, geçen yılın son aylarında Mevlana İhtifallerine yetiştirilen, “**Âşıklar Sultanı Hz. Mevlâna**” idi. Kitabı tanıtmaya fırsat bulamadan, değerli dostumuzun yeni iki kitabı daha elimize ulaştı. Yani beş ayda üç eser.

Abdullah Uçar Hoca, disiplinli çalışmasına, özellikle usulüne uygun okuma ve araştırmasına hayran olduğum müstesna insanlardan birisidir. Beş ayda ciddi üç eser, hiç kimsenin harcı değildir. Tebrikler diyoruz.

Onun, 2009 yılı Şubat ayında yayımlanan ilk eseri, “**Dünya'nın Baş Belası SİYONİSTLER**”, Nisan ayında çıkan ikinci eseri ise, “**Milletimiz'de PEYGAMBER SEVGİSİ**” dir.

Dünyada sadece İslâm âleminin değil, bütün bir insanlığın felâketi için çalışan teşkilatlar vardır. Bunların başında masonlar ve Siyonistler gelir.

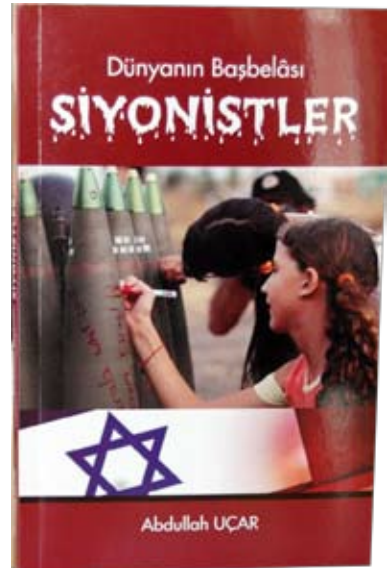
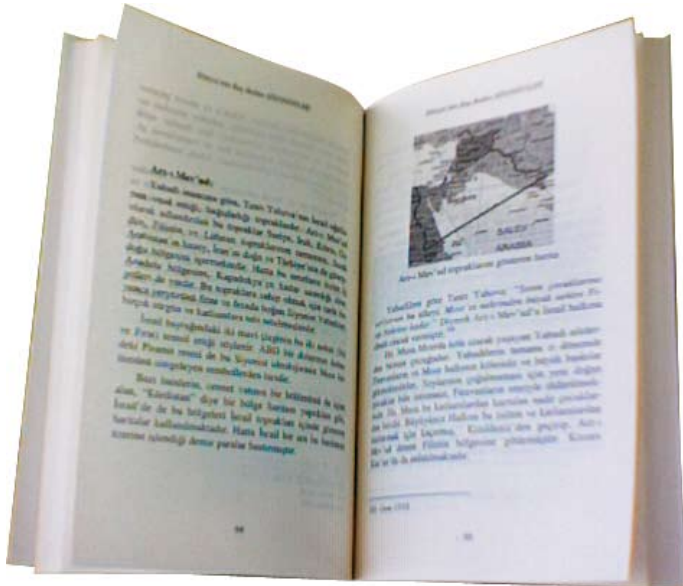
Abdullah Hoca Siyonistlerle ilgili bu eserinde, Yahudileri, Yahudi

ve Osmanlı münasebetlerini, Yahudiliğin inanç temellerini, Siyonizm'i, İsrail'in devlet eliyle nasıl cinayetler işlediğini, bunların yandaşlarının Siyonizm'e nasıl destek verdiklerini, Türkiye'nin günümüzdeki önemini ve daha nice önemli konuları büyük bir vukufiyet ve belgeleriyle gözler önüne seriyor. Bu arada Abdullah Uçar Hoca, haklı olarak tarihî ihanetlere de dikkat çekiyor.

İnsanlığın Yahudi ve Siyonizm konusunda son derece dikkatli olması gerekmektedir. Yoksa insanlığın acılarının son bulması mümkün değildir.

Eserin son bölümünü oluşturan tavsiyeler bölümü son derece önemlidir. Dört maddeden oluşan bu bölümün birinci maddesinde yazar şu tavsiyelerde bulunuyor:

“Şiddet şiddeti doğurur. Tarihte terör ve tedhişin iyi netice verdiği görülmemiştir. İsrail'in yaptığı her şeye rağmen Müslümanlar akl-ı selim sahibi olmalı... Allah ve Rasülünün çizdiği çerçevenin dışına çıkılmamalı.”

Cereyan eden olaylarda, İslâm âleminin parçalanmışlığını ve perişanlığını hiç unutmamak gerekir. Bu durum hainlere cesaret veriyor. Masum insanlar bundan büyük zarar görüyor.

Milletimizde Peygamber Sevgisi

Abdullah Uçar Hoca'nın ilimizdeki on ikinci eseri, "**Milletimizde Peygamber Sevgisi**"dir. Gerçekten milletimizde Peygamber sevgisi öyle bir hurmet, muhabbet ve edep halesi içerisinde oluşmuştur ki, bunu anlatmak mümkün değildir.

Peygamber sevgisi ile ilgili en veziz ifadelerden birisi de herhalde Adile Sultan'ın;

*Muhabbetten Muhammed oldu hasıl
Muhammedsiz muhabbetten ne hasıl?*

Beytidir.

Değerli dostumuz bu eserinde sadece milletimizde Peygamber sevgisini işlememiş, biri birinden güzel ve ilgi çekici konu ve müesseselere de da temas etmiştir. İşte bunlardan bazıları: Mevlit, Salavat-ı Şerife, Anadolu'da İsimler, Sakal-ı Şerifler, Mukaddes Emanetler, Hâdimü'l Haremeyn, Savaşlarda Peygamber

Sevgisi, Nakübü'l Eşraf, Kılıç Kuşanma, Sürre Alayları, Şemâil ve Hilye-i Şerifler vs.

Günümüzde Peygamber sevgisi de şöyle olmalıdır:

Kalben ve fikren Peygamberimizi sevmeliyiz.

Peygamberimizin hayat tarzını iyi anlamalı ve anlatmalıyız.

Peygamberimizin sünnetine uymalıyız.

Sık sık Peygamberimizi anıp O'na salâvat getirmeliyiz.

Peygamberimizin Ahlâkıyla ahlâklanmalıyız.

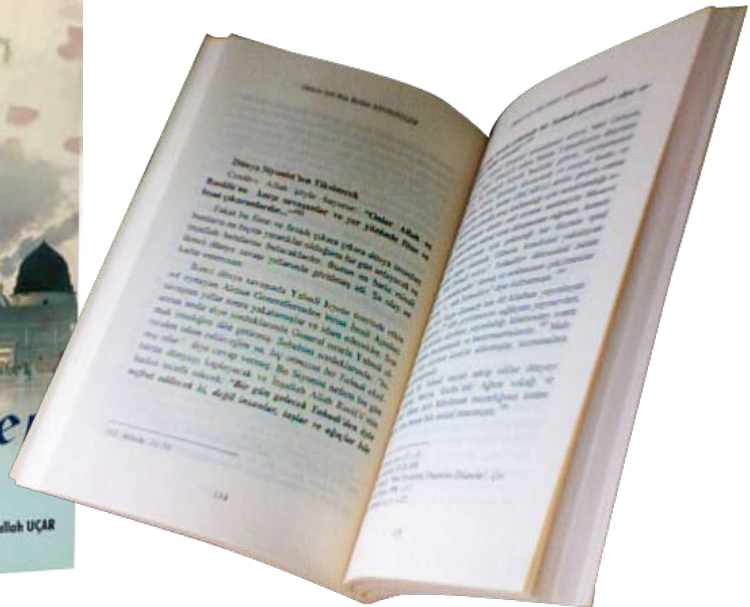
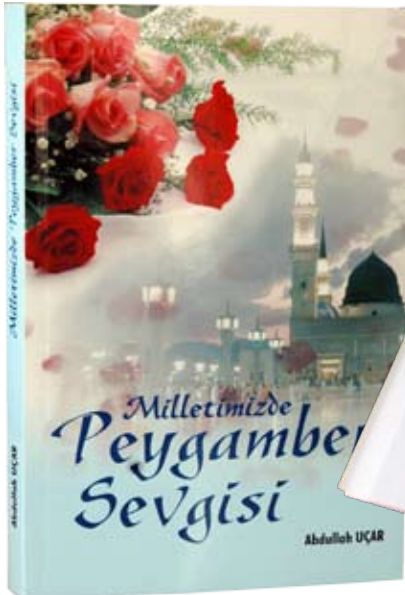
Peygamberimizi nesillere iyi öğretmeliyiz.

Peygamberimizin doğum ve vefat günlerine iltifat etmeliyiz.

Peygamberimiz adına bağnazlık yapan ve O'nu istismar edenlerle mücadele etmeliyiz.

Bu güzel eser için değerli dostumuzu kutluyor, eline, diline ve gönlüne sağlık diyoruz.

Abdullah Uçar Hoca, çoktan 13. eserine başlamıştır bile. Bakalım yeni eserinde hangi konuları işleyecek, bekliyoruz...

I. ULUSLARARASI TÜRK TIP TARİHİ KONGRESİ, X. ULUSAL TÜRK TIP TARİHİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20–24 Mayıs 2008 tarihlerinde Konya’da Selçuk Üniversitesi’nin ev sahipliğinde dünyada ve Türkiye’de ilk kez Türk Tıp Tarihi’ni çeşitli konularıyla incelemek ve tartışmak amacıyla I. Uluslararası Türk Tıp Tarihi Kongresi ve X. Ulusal Türk Tıp Tarihi Kongresi düzenlenmiştir. Selçuklu döneminde İslam aleminin değişik yerlerinde inşa edilerek hizmete sunulan bimarhanelerin birçoğu bugün bile ayakta. Selçuklu Devleti’nin başkenti Konya dahil olmak üzere Anadolu’da dönemin büyük kentlerinde onlarca hekimin görev yaptığı darüşşifa, bimarhane ve cüzamhane gibi sağlık kuruluşlarının modern anlamda hizmet verdiği ve tıp medreselerinde tıp eğitiminin yapıldığı, dönemin kaynaklarından anlaşılmaktadır. İnsanı “*insani*” ölçüler çerçevesinde değerlendiren Selçuklu Devleti’nin sağlık alanında yaptıklarını bilimsel metotlarla ortaya koymak, tıp tarihi araştırmaları açısından önem arz etmektedir.

KONGRE ONURSAL EŞ-BAŞKANLARI: Prof. Dr. Süleyman Okudan (Selçuk Üniversitesi Rektörü), Prof. Dr. Nil Sarı, Prof. Dr. Esin Kahya, **KONGRE EŞ-BAŞKANLARI** Prof. Dr. Ayşegül Demirhan Erdemir, Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ, Prof. Dr. Öztan Öncel, Öğr. Gör. Berrin Okka’dır.

Kongre kapsamında Sema Gösterisi düzenlenmiş, Türk kıyafetlerinden oluşan bir defile yapılmış ve ayrıca Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver Nakışhanesi Resim Sergisi de açılmıştır.

Her iki kongrede ele alınan konu başlıkları ise şöyle idi:

İslam Öncesi Türk Tıbbı, Selçuklu Türklerinde Tıp, Osmanlı Tıbbı, Türkiye Cumhuriyeti Döneminde Türk Tıbbı, Türk Tıbbının Batı Tıbbı İle İlişkileri, Türk Cumhuriyetlerinde Tıp, Türk Cumhuriyetleri Arasında Tıbbi İlişkiler, Konya’da Sağlık Kurumları, Konya’da Sağlığa Hizmet Edenler, Konya’da Halk Tıbbı ve diğer konular.

Prof. Dr. Ayşegül Demirhan Erdemir, Prof.

Dr. Yusuf Küçükdağ, Prof. Dr. Öztan Öncel, Öğr. Gör. Dr. Berrin Okka ve Dr. Sezer Erer tarafından editörlüğü üstlenilen iki cilt halinde kongre kitabı da basılmıştır.

Kongre’ye 300’e yakın katılımcı, olduğu 260’a yakın bildiri sunmuştur. Yurt dışından 100’e yakın bilim adamının yanı sıra Türkiye’den de 200’den fazla bilim adamı, bildirileri ile Türk tıp tarihinin derinliğine araştırılmasına katkıda bulunmuşlardır. Beş gün süren kongrelerin bir günü X. Ulusal Türk Tıp Tarihi Kongresi’ne ayrılmıştır. Kongre kapsamında Sema Gösterisi düzenlenmiş, Türk kıyafetlerinden oluşan bir defile yapılmış ve ayrıca Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver Nakışhanesi Resim Sergisi’de açılmıştır.

İki cilt olan kongre kitabının 1. cildinde başlangıçta katılan bilim adamlarının isimleri alfabetik sırayla yer almaktadır. Daha sonra Editörler tarafından ortaklaşa kaleme alınan önsözün Türkçe ve İngilizce metni yer almaktadır. Sayfa beşten başlayan yerli ve yabancı 13 bilim adamının verdiği konferanslar ise sayfa 180’e kadar sürmektedir. Yerli ve yabancı toplam altı bilim adamının panelist olarak katıldığı, “Mısır, Hindistan, İran ve Türkiye’de hastanelerin Modernizasyonu ve Tasarımlanması” konulu panel ise sayfa 181’den, 188’e kadar sürmektedir. Sayfa 189’dan itibaren ise I. Uluslararası Türk Tıp Tarihi Kongresi kapsamında yer alan 108 adet yerli ve yabancı bilim adamlarınca sunulan tebliğler yer almaktadır.

İkinci cilt ise sayfa 999’dan 1674’e kadar yine I. Uluslararası Türk Tıp Tarihi Kongresi kapsamında yer alan 78 adet bildiriyle devam etmektedir. Sayfa 1675 ten itibaren ise 1800’e kadar 19 adet poster bildiri sıralanmaktadır. Sayfa 1801’den 2008’e kadar ise X. Ulusal Türk Tıp Tarihi Kongresi kapsamında sunulan 22 adet sözlü bildiri metinleri yer almaktadır. Ulusal Kongre kapsamında yer alan dört adet poster bildiri ise sayfa 2009’dan başlayıp 2018’de sona ermektedir.

İki ciltlik Kongre kitabındaki tebliğler, Türk Tıp Tarihi açısından önem arz etmektedir.

